

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XOboE/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	8205200126
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8205200126.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: G. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, T., za účasti intervenienta Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o vymoženie 622,72 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Er/11/2005, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/116/2012-43 zo dňa 06. 02. 2013, v spojení s doplnčím uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/116/2012-89 zo dňa 09. 01. 2018, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/116/2012-43 zo dňa 06. 02. 2013, v spojení s doplnčím uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 3CoE/116/2012-89 zo dňa 09. 01. 2018, vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania zo dňa 26. 07. 2012, z a s t a v u j e . .

Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 3CoE/116/2012-43 zo dňa 06. 02. 2013, svojím prvým výrokom, potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov č. k. 3Er/11/2005-23 zo dňa 20. 04. 2012 vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení. Súčasne, druhým výrokom, zrušil označené prvoinštančné uznesenie vo výroku o neprípustení vedľajšieho účastníka do konania. Napokon, tretím výrokom rozhodol o odvolaní oprávneného a Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, proti výroku o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, že vec vrátil súdu prvej inštancie na postup podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 08. 04. 2013.

2. Doplniacím uznesením č. k. 3CoE/116/2012-89 zo dňa 09. 01. 2018, odvolací súd postupom podľa § 225 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) doplnil vyššie označené uznesenie odvolacieho súdu o výrok, ktorým zamietol návrh oprávneného zo dňa 26. 07. 2012 na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Doplnacie uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 02. 2018.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie (č. l. 65 - 66 spisu), ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ (správne malo znieť „písm. f/“ O. s. p. - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky)], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Oprávnený zároveň namietol, že odvolací súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v označenom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 161 C. s. p.), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

5. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. 03. 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. 03. 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa (prvej inštancie), b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (prvej inštancie), ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. §§ 12 a 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

6. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil.

7. Námietku oprávneného spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Prešove ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním, najvyšší súd vyhodnotil za nedôvodnú. Krajský súd v poučení svojho rozhodnutia účastníkov exekučného konania vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní oprávneného proti uzneseniu prvoinštančného (exekučného) súdu č. k. 3Er/11/2005-23 zo dňa 20. 04. 2012 ako súd odvolací. Hoci samotný výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania doplnil až samostatným, doplniacím uznesením, z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu č. k. 3CoE/116/2012-43 zo dňa 06. 02. 2013 nepochybne vyplýva, že o predmetnom návrhu rozhodol Krajský súd v Prešove v rámci odvolacieho konania, a to ako súd odvolací. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď oprávnený z procesného hľadiska zavinil, že konanie o jeho odvolaní sa muselo zastaviť a povinnému teda vznikol

nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému, v odvolacom konaní mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Najvyšší súd tak rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný